

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/143/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216217992
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:1216217992.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnej veci žalobcu: ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Žiškova 11, Bratislava, IČO: 35 799 200, proti žalovaným: 1/ F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. N. XXX, 2/ N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. N. XXX, žalovaní v rade 1/ a 2/ právne zastúpení JUDr. Romanom Juríkom, advokátom so sídlom v T. F., N. XX, o zaplatenie 65.021,82 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných v rade 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Martin z 10. augusta 2017, sp. zn. 7Csp/81/2017-115 v spojení s opravným uznesením z 12. decembra 2017, sp. zn. 7Csp/81/2017-136, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie spojený s opravným uznesením **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i** a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (spojený s opravným uznesením z 12.12.2017, vydaným podľa § 224 CSP) súd prvej inštancie zaviazal žalovaných v rade 1/ a 2/ k povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 65.021,82 Eur, úrok 5,99 % zo sumy 51.483,10 Eur od 08.09.2016 do zaplatenia a 5 % úrok z omeškania zo sumy 51.483,10 Eur od 08.09.2016 do zaplatenia. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky z poskytnutého mimoriadneho medziúveru na základe Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 17163914/ 4757472204 podľa čl. VIII bod 3 písm. f) a v súlade s úverovými podmienkami pre fyzické osoby (ďalej len „ÚP“) čl. VII bod 3, podľa ktorého v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, spoludlžníka ani ručiteľa splatiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva. V prípade odstúpenia od úverovej zmluvy, zostávajú zachované práva spojené so zabezpečením pohľadávky veriteľov z poskytnutého úveru. Nestotožnil sa preto s tvrdením žalovaného, že nároky zo zmluvy zanikli odstúpením od zmluvy od samého počiatku a že právo žalobcu je premlčané. Vychádzajúc z podmienok § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s čl. VII ods. 3 ÚP, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. V čl. VII bod 3 ÚP je však dohodnuté, že v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, spoludlžníka a ručiteľa splatiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva. Z tohto dôvodu sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že pohľadávka je premlčaná, nakoľko mimoriadna splatnosť bola vyhlásená dňom 31.05.2014, čo je začiatok plynutia premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Keďže návrh bol podaný na súd dňa 14.11.2016, k premlčania práva žalobcu tak nedošlo. Z uvedených dôvodov preto zaviazal žalovaných na zaplatenie uplatnenej pohľadávky žalobcu v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní v rade 1/ a 2/. Namietali, že rozhodnutie súdu - jeho odôvodnenie nenapĺňa atribúty uvedené v § 220 ods. 2 veta druhá CSP. Nestotožňuje sa s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie v bode 9, že vykonal vo veci dokazovanie, ktoré vykonal listinnými dôkazmi. Zo zápisnice z pojednávania z 10.08.2017 ako jediného pojednávania v tejto veci vyplýva, že súd nevykonal vôbec žiadne dokazovanie, ani výsluchom

strán sporu, ani oboznámením sa s listinnými dôkazmi. Ak súd nevykonával žiadne dokazovanie, nemohol dospieť ani k žiadnym skutkovým zisteniam. Taktiež konanie súdu popiera ich právo (ale aj žalobcu) na spravodlivý proces, keď súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s ustanovením § 181 ods. 2 CSP. Súdom prvej inštancie sa arbitrárne (ne)vyrovnal s argumentmi spočívajúcich v tvrdení, že odstúpením od zmluvy sa zmluva zruší od počiatku, ak zákon neustanovuje inak, alebo ak sa zmluvné strany nedohodli inak (§ 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V tomto prípade zákon neustanovuje inak, ani zmluvné strany sa nedohodli inak. Ak žalobca zmenil skutkové tvrdenie, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť, na nové skutkové tvrdenie, že úver mimoriadne spoplatnil, jedná sa o podstatnú zmenu skutkových tvrdení, a teda zmenu žaloby v zmysle § 140 ods. 2 CSP, ktorá je však v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaný spotrebiteľ.

3. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaným žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť. Nestotožnil sa s odvolacími námietkami žalovaných, že rozsudok nie je dostatočne odôvodnený. V zmysle judikatúry, odôvodnenie rozsudku neznamena, že súd dá odpoveď na každý argument strany sporu, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie. Nesúhlasil s tvrdením žalovaných v odvolaní, že súd porušil podmienky § 181 ods. 2 CSP, keď nevykonával dôkazy na pojednávaní. Vychádzajúc z podmienok uvedených v § 204 CSP, súd neoboznamoval na pojednávaní strany sporu s obsahom listín, nakoľko bola splnená podmienka uvedená v citovanom ustanovení za bodkočiarkou, že súd nemusí prečítať listinu, alebo ani oboznamovať obsah listiny, ak strany sporu listinami disponujú a ak listiny alebo ich obsah neboli spochybnené. K takémuto postupu zo strany žalovaných nedošlo. Žalovaní v podanom odpore ani v replike z 09.07.2017 nespochybnili žalovanú pohľadávku, naopak, vznesením námietky premlčania existenciu záväzku potvrdili. Žalovaní námietku premlčania vzniesli s odôvodnením, že nejde o pohľadávku zo zmluvy, ale pohľadávku z bezdôvodného obohatenia, a teda z odlišného právneho dôvodu vzniku ich záväzku. V danom prípade zmluvu z dôvodu porušovania zmluvných podmienok predčasne ukončil vyvolaním okamžitej splatnosti úveru v zmysle čl. VIII bod 3 písm. f) Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z 28.12.2006, o čom žalovaní informovali listom z 03.06.2014 označeným ako Odstúpenie od úverovej zmluvy. V roku 2015 žalovaní záväzok uznali. Ak žalovaní namietajú nesprávne uplatnenie nároku, v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo/196/2009, v zmysle ktorého občianske súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia. Ak súd rozhodoval o peňažnom plnení, vychádzal zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem, ako je v žalobe navrhované. V tomto prípade si uplatnil nárok z dôvodu vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru a súd na základe dokazovania a preukázaných skutočností v súdnom konaní vyhodnotil, že je tu právo na plnenie z dôvodu odstúpenia od zmluvy v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nejde tu teda z jeho strany o zmenu žaloby, ale o riadnu činnosť súdu, ktorý ako jediný je oprávnený na právnu kvalifikáciu.

4. Žalovaní v replike k podanému vyjadreniu k odvolaniu uviedli, že sa vyjadrovali k dôkazom, včas upozornili na rozpor medzi skutkovými tvrdeniami žalobcu a navrhovanými dôkazmi osobitne v otázke odstúpenia od zmluvy, resp. spoplatnenia úveru. K spochybneniu navrhovaných listinných dôkazov v užšom slova zmysle došlo. Keďže sa ale nevykonávalo žiadne dokazovanie, k dôkazom sa nemohli vyjadriť. Dokazovanie je zákonom presne oprávnený postup súdu, je prísne formálne a len na základe vykonaného dokazovania môže súd dospieť k skutkovým zisteniam. V tejto súvislosti poukazuje na uznesenie ÚS SR PLz ÚS 1/2014. Žalobca bagatelizuje pochybenie súdu spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci a tým aj svoje vlastné pochybenie. Prítom poukazuje na rozhodnutie NS SR 5Cdo 196/2009. Aj Najvyšší súd SR v citovanom uznesení nespochybnil iné dôležité zásady civilného práva, najmä povinnosť tvrdenia a na ňu nadväzujúcu dôkaznú povinnosť. Zo zásady iura novit curia vyplýva aj povinnosť súdu nielen správne posúdiť vec po hmotnoprávnej stránke, ale aj po stránke procesnej. Už v prvoinštančnom konaní poukázali na nesprávne skutkové tvrdenia žalobcu, spočívajúce v tvrdení, že vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, pričom na tomto skutkovom tvrdení zotrval aj v písomnom vyjadrení z 22.05.2007, ako aj na pojednávaní dňa 10.08.2017. Žalobca svoje skutkové tvrdenia zosúladiť so skutkovým stavom až vo vyjadrení k odvolaniu proti rozsudku, čo možno považovať za zmenu žaloby v zmysle § 140 ods. 1 CSP. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, ktorému sa v procesnej rovine priznáva vyššia miera ochrany spotrebiteľov, napr. osobitným ustanovením § 290 - 300 CSP. Uvedená ochrana sa premieta aj v ustanovení § 294 CSP, na základe ktorého, ak je žalobcom v spotrebiteľskom spore dodávateľ, nemôže žalobu počas konania meniť. Žalobca sa nevyjadril k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP vymedzenom odvolateľmi v porušení ustanovenia § 181 ods. 2 CSP. Napadnutý rozsudok nie je reparačný v odvolacom konaní, celé konanie predchádzajúceho rozsudku je poznačené značnými porušeniami procesných predpisov, v

dôsledku čoho je dôvodné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Žalobca v duplike k podanej replike žalovaných zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. K bodu 4 repliky považoval za dôvodné poukázať na účelové tvrdenie žalovaných o vyhládavacom konaní, a to priamo ustanovením § 291 ods. 3 CSP, ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 CSP sa nepoužije. Žalovaní boli od začiatku sporu zastúpení advokátom, a teda aplikácia ustanovenia § 296 CSP sa tu vylučuje. Taktiež popiera aplikáciu ustanovenia § 181 ods. 2 CSP, keďže súd v priebehu pojednávania sa zameral na skutočnosti, ktoré boli sporné. Pokiaľ súd neoznačil svoje predbežné právne posúdenie veci slovným spojením „predbežné právne posúdenie vecí“ neznamená, že by nerealizoval, a tým porušil povinnosť podľa § 181 ods. 2 CSP. Žiadal preto rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) stranou sporu, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 378 ods. 1 v spojení s § 177 ods. 2 písm. c/ CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Záver súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky v súlade s čl. VIII bod 3 písm. f) zmluvy, pričom došlo aj k odstúpeniu od zmluvy v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka s dohodou podľa čl. VII bod 3 ÚP o splatení celého dlhu vrátane príslušenstva, je logicky vzájomne odporujúci, keďže nezodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania.

8. Odstúpenie od zmluvy a plnenie v splátkach sú rôzne právne inštitúty, z ktorých vyplývajú aj rôzne právne dôsledky.

9. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

10. Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejsť.

11. Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

12. Podľa § 43 Občianskeho zákonníka, účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.

13. Podľa § 48 ods. 1 OZ, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

14. Podľa § 48 ods. 2 OZ, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

15. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Odstúpenie od zmluvy je jednostranným právnym úkonom adresovaným druhej zmluvnej strane, ktorým sa ruší zmluvný záväzkový vzťah. Uvedený právny úkon nadobúda účinnosť okamihom, kedy dôjde do dispozičnej sféry druhého subjektu. Jeho účinnosť nie je podmienená súhlasom druhého účastníka, ani rozhodnutím súdu. Odstúpiť možno iba od platnej zmluvy. Odstúpiť od zmluvy je možné len vtedy, ak je to v zákone stanovené alebo účastníkmi dohodnuté (§ 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Zákon upravuje právo odstúpiť od zmluvy jednak pre prípad

uzavretia zmluvy v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok (§ 49 Občianskeho zákonníka) a ďalej predovšetkým ako sankciu za omeškanie dlžníka (§ 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka), či za iné porušenie zmluvných povinností (napríklad § 597, § 623, § 679 Občianskeho zákonníka). Okrem prípadov zákonom stanovených je možné od zmluvy odstúpiť aj vtedy, ak to bolo medzi jej subjektmi dohodnuté, či už pri uzavretí zmluvy alebo dodatočne (porovnaj § 48 ods. 2, § 497 Občianskeho zákonníka).

Zákon v ustanovení § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka dáva účastníkovi zmluvy možnosť od nej odstúpiť, ak je to v zákone stanovené alebo medzi účastníkmi dohodnuté. Podľa § 48 ods. 2 OZ, odstúpením od zmluvy sa zmluva od počiatku ruší (ex tunc), ak nie je právnym predpisom stanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Obe uvedené ustanovenia dispozitívnej povahy tak dávajú účastníkom možnosť odvrátiť dohodou dôsledky plynúce inak zo zákonnej úpravy. To sa týka ako možnosti založiť za zmluvne dohodnutých podmienok možnosť odstúpenia od zmluvy, tak možnosť modifikovať dôsledky zákonného dátumu, ku ktorému sa zmluva v dôsledku odstúpenia ruší. Odkaz na dohodu účastníkov tak vyžaduje, aby rovnako takéto ustanovenie vyhovovalo ustanoveniam právnych úkonov (porovnaj § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka, najmä ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). To sa týka rovnako výkladu takýchto dohôd.

Právnymi dôsledkami odstúpenia od zmluvy sú, že sa zmluva od samého začiatku zrušuje, ak neustanovuje právny predpis alebo dohoda niečo iné. Pokiaľ už bolo na takto zrušenú zmluvu plnené, tak odstúpením od zmluvy sa subjekty zrušenej zmluvy vzájomne vyporiadajú podľa zásad o bezdôvodnom obohatení (§ 457 Občianskeho zákonníka), iba ak je pre vyporiadanie stanovená zvláštna právna úprava.

17. Pri plnení v splátkach podľa § 565 Občianskeho zákonníka ide vlastne o dvojitú dobu splatnosti. Jednak je stanovená doba plnenia jednotlivých splátok a zároveň doba splatnosti celej pohľadávky, ktorá je určená poslednou splátkou. Súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť i určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený žiadať celý zvyšok pohľadávky naraz. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či toto právo uplatní, t.j. či vyzve dlžníka k zaplateniu celého zostatku. V každom prípade môže svoje právo uplatniť len do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Pokiaľ tak neučiní a dlžník riadne a včas zaplatí budúcu splátku, môže veriteľ vymáhať len nezaplatenú jednu splátku. Svoje právo však môže využiť kedykoľvek po vynechaní niektorej ďalšej splátky a vyvolať tak splatnosť celého dlhu.

18. Občiansky zákonník pojem „okamžitá splatnosť dlhu“ alebo „mimoriadna splatnosť dlhu“ nepozná, keďže v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka je možné uplatniť právo - žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (obdobne napríklad viď § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka platný od 01.11.2008). Dôsledkom odstúpenia od zmluvy je to, že strany zmluvy sa vyporiadajú podľa zásad uvedených v § 457 Občianskeho zákonníka, iba ak pre vyporiadanie je stanovená zvláštna právna úprava. Posúdenie, či nastala splatnosť celej pohľadávky, alebo došlo k odstúpeniu od zmluvy, má však význam pre posúdenie aj pre premlčanie premlčania práva na uplatnenie pohľadávky na súde.

19. V danom prípade súd prvej inštancie neustálil, k akému právnemu režimu v zmysle vyššie uvedeného výkladu citovaných zákonných ustanovení došlo. Len dôkladným výsluchom účastníkov a výkladovým pravidlom v zmysle § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k ustanoveniam zmluvy o úvere a úverovým podmienkam je možné dospieť k záveru, k akému úkonu zo strany žalobcu ako veriteľa pohľadávky podaním zo dňa 03.06.2014 nazvaným „Odstúpenie od úverovej zmluvy“ došlo. V kontexte uvedeného bez povšimnutia súdom prvej inštancie zostal čl. VII bod 2 písm. a) ÚP, ktoré je však taktiež potrebné výkladovým pravidlom podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka hodnotiť vo vzťahu k obsahu podania žalobcu z 03.06.2014 (č.l. 10 spisu).

20. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže súd prvej inštancie dôkladne neposúdil podmienky dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu vo vzťahu k posúdeniu podmienok „ukončenia“ zmluvného vzťahu medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými v rade 1/ a 2/ ako dlžníkmi, prípadne nastania splatnosti uplatnenej pohľadávky žalobcu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý
druhého stupňa. (§ 429 CSP)

za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)